МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

24 красавіка 2020 г. № 16 (552)

Штотыднёвы дадатак газеты ЗВЯЗДА

ГАЗЕТА ДЛЯ ВЫБАРШЧЫКАЎ І ДЭПУТАТАЎ МЯСЦОВЫХ САВЕТАЎ

ТЭМА ТЫДНЯ

КРОКІ ДА РАДЫЕБЯСПЕКІ

Якія меры дазваляюць бяспечна жыць і гаспадарыць на постчарнобыльскіх тэрыторыях?

У выніку аварыі на Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі доўгажывучымі радыенуклідамі было забруджана 23 % ад усёй тэрыторыі Беларусі. Што сёння адбываецца з гэтымі землямі?

Сітуацыя існуючага апрамянення

У першы перыяд пасля катастрофы на ЧАЭС частка беларускіх зямель была выведзена з гаспадарчага абароту з прычыны высокай шчыльнасці забруджання глеб радыенуклідамі і высокай рызыкі вытворчасці «брудных» сельскагаспадарчай прадукцыі, сыравіны і кармоў. Агульная плошча такіх зямель склала каля 265 тысяч гектараў.

Сёння ж, больш чым праз 30 гадоў пасля аварыі, радыяцыйнае становішча на забруджаных тэрыторыях спецыялісты ацэньваюць як стабільнае, кантралюючае і прадказальнае.

— Ідзе манатоннае зніжэнне доз апрамянення за кошт натуральных фізічных працэсаў (радыяцыйны распад радыенуклідаў, гарызантальная і вертыкальная міграцыя, працэсы выветрывання і паветранага пераносу) і дзейнасці чалавека, — тлумачыць **начальнік службы радыяцыйнага маніторынгу Рэспубліканскага цэнтра па гідраметэаралогіі, кантролі радыяцыйнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя Мінпрыроды Міхаіл КАВАЛЕНКА.** — Таму радыяцыйнае становішча, што склалася на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, па сучаснай класіфікацыі адносіцца да сітуацыі існуючага апрамянення.

стар. 4

УЛАСНЫ БОЛЬ І ТРАГЕДЫЯ КРАІНЫ

Чарнобыльскія землі — крыніца для радыяцыйнай навукі і ўнікальнага экатурызму

Наша суразмоўца на ўласным вопыце ведае, як аварыя на Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі змяніла лёсы людзей. Катастрофа напаткала яе, жыхарку Хойніцкага раёна, 14-гадовай дзяўчынай — эмацыянальныя ўспаміны пра эвакуацыю, калоны аўтобусаў з перасяленцамі, разлучаныя сем'і засталіся з ёю на ўсё жыццё. З цягам часу яна вярнулася на сваю малую радзіму, дзе ад майстра вытворчага навучання вучылішча вырасла да намесніка старшыні Хойніцкага райвыканкама. Ужо ў якасці дэпутата Палаты прадстаўнікоў, намесніка старшыні Пастаяннай камісіі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання і чарнобыльскай катастрофы Жанна ЧАРНЯЎСКАЯ расказала нашаму карэспандэнту, як цяпер жывуць рэгіёны, пацярпелыя ад аварыі.

— Якія ўспаміны ў вас засталіся з падзей вясны 1986 года?

— Пасля аварыі, у пачатку мая, усіх дзяцей, цяжарных жанчын вывезлі з тэрыторыі раёна. Канешне, успамінаючы ўсё гэта, устрымацца ад слёз немагчыма. Стаяла вялікая колькасць аўтобусаў, куды загружалі дзяцей. Малых аддзялялі ад бацькоў, а тыя беглі за транспартам, падаючы ў дарожны пыл. У сваёй сям'і я была старэйшай, сястра меншая за мяне на пяць гадоў. Нас абедзвюх вывезлі спачатку пад Гомель, размеркавалі ў санаторыі, а потым падзялілі. Маленькіх адправілі на Міншчыну. Нас, старшакласнікаў, — у Віцебскую вобласць. Там на вакзале нас сустракала шмат людзей. І ў свой адрас мы чулі мянушкі «чарнобыльскія вожыкі» — нас сапраўды баяліся, баяліся побач хадзіць, пыталі, ці не свецімся мы ад радыяцыі, цягнулі за валасы, спрабуючы, ці сапраўдныя яны. Было ўсякае, шмат давялося перажыць. Але мы былі падлеткамі, і невялікі ўзрост дапамагаў усё гэта спакойна вытрымаць.

Фота house.gov.by

стар. 3

СЁННЯ Ў НУМАРЫ

Вынікі сесіі Савета Рэспублікі

Пра лекі, і пашпарт для рагулі. стар. 2

Жыццё побач з чарнобыльскай зонай

Там, аказваецца, усё больш будуюцца маладыя сем'і. стар. 13

Востраў Журавы. Дзе гэта?

Як сын выканаў запавет бацькі. стар. 14

Якая яна, перадавая?

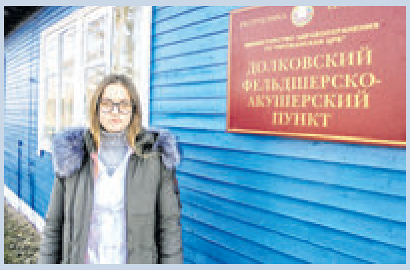

Клопаты вясковых медыкаў ва ўмовах пандэміі. стар. 15

І Зарэчча стала вёскай–мемарыялам

Ідэю падказаў стары фотастэнд у «ленінскім кутку». стар. 16